

[Aksel Larsen.]

stres folketingsgruppe regeringen til at tage kontakt med den vesttyske regering for at få denne til at anerkende Oder-Neisse grænsen.“

Nu er hr. Hilmar Baunsgaard statsminister og behøver ikke at skrive breve til sig selv. Jeg tillader mig at spørge statsministeren: vil han nu som statsminister leve op til det, han her forlangte af sin forgænger i statsministerembedet? Vil statsministeren, vil regeringen henvende sig til den vesttyske regering for at få denne til at anerkende Oder-Neisse grænsen? Det vil være velsignet at få en udtalelse herom i stedet for en almindelig udtalelse om de bestående grænser.

Så er der spørgsmålet om NATO. Jeg glæder mig til at se resultaterne af undersøgelsen af hele sikkerhedspolitikken, og jeg erindrer om, at vi fra den tidligere regering havde et løfte om, at en sådan undersøgelse skulle blive foretaget og resultaterne forelagt for folketetinget. Resultaterne er ikke kommet endnu, til trods for at man stillede os i ud-sigt, at de måske allerede i efteråret 1967 ville foreligge. Jeg håber, at vi meget snart får materialet fra den nævnte undersøgelse. Men det ændrer ikke det forhold, at NATO-traktaten kan opsiges i 1969, og at man må danne sig en mening om, hvorvidt man vil lade folket snakke med om, hvad der så videre skal ske.

Jeg beklager meget, at statsministeren opfatter min udtalelse om hobbyministerium som en ringeagtstryk, den var ikke ment sådan. Men efter min mening er ministeriet for kulturelle anliggender et så stort og omfattende ministerium, at det må give en minister tilstrækkeligt arbejde. Når man udnævner en mand til minister for kulturelle anliggender og derpå, som det er sagt i det, vi har fået læst op her, siger, at han som en art side- eller bibeskæftigelse også kan beskæftige sig med teknisk samarbejde med udviklingslandene samt nedrustningsspørgsmål, så synes jeg ærlig talt, det er udtryk for, at man i nogen grad ringeagter dette uhyre vigtige arbejde, som egentlig godt

kunne have fortjent at have en særlig minister.

Endelig er der Thule . . .

Formanden: Taletiden er udløbet.

Aksel Larsen: Undskyld. Så er der endelig Thule. Jeg beklager meget, at regeringen ikke kan modtage den dagsorden, jeg har foreslået. Jeg har set på den dagsorden, der er foreslået af hr. Per Hækkerup, og som regeringen har erklæret at den kan modtage, og jeg må erkende, at den er udformet sådan, at jeg kun kan anbefale at stemme for den. Den forekommer mig endda at være særdeles stærk, fordi den udtrykkelig siger, at dansk suverænitæt over Grønland skal respekteres. Men jeg beklager naturligvis, at den ikke som vort dagsordensforslag siger, at man bør stræbe efter at få Thulebasen afviklet. Dette sidste anser jeg i høj grad for nødvendigt, eftersom der i den overenskomst, efter hvilken Thulebasen er oprettet, udtrykkelig står:

„Nærværende overenskomst, som tjener til gennemførelse af Den nordatlantiske Traktat, skal forblive i kraft i samme tidsrum som Den nordatlantiske Traktat.“ Betyder det, at hvis Danmark melder sig ud af Atlantpagten, består traktaten om den amerikanske base ved Thule alligevel? Det fik vi ingen opklaring på, men jeg vil gerne have det, og jeg vil i hvert fald sige, at jeg opretholder mit dagsordensforslag, uanset at jeg kan stemme for hr. Per Hækkerups. Jeg kan ikke se, at de to dagsordensforslag strider mod hinanden, så vedtagelse af den ene dagsorden kan ikke udelukke den anden dagsorden fra at komme til afstemning.

Kai Moltke: Undertiden siger man jo, at tale er sølv og tavshed guld, og efter at man har efterlyst enkelthederne i de planer, som regeringen har under overvejelse på det økonomiske område, kan man ikke andet end sige, at disse endnu befinder sig på overvejelsernes stadium. Vel foreligger der visse arbejdsdokumenter, men der er ingen for-